

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 16P/75/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812210805
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Schromová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2012:3812210805.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Jarmilou Schromovou v právnej veci navrhovateľa: M. M., nar. XX.X.XXXX, toho času bytom A., Y. 28/1, proti odporcom: 1/ M., nar. XX.X.XXXX, bytom A., F. XX/X, 2/ S. M., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XX/X, A., obaja odporcovia zastúpení G. M., nar. XX.X.XXXX, bytom A., F. XXX/XX, o zníženie a zrušenie vyživovacej povinnosti na plnoleté deti, takto

rozhodol:

Vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporcovi v 1. rade, naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 6C 45/2006-21 z 19.7.2006 mesačne sumou 4000,- Sk, sa počnúc dňom 1.9.2011 v celom rozsahu zrušuje.

V prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa zamieťa.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa pôvodne podaným návrhom doručeným súdu 19.6.2012 domáhal proti odporcom v 1/ a 2/ rade zníženia vyživovacej povinnosti, a to späť od dátumu, keď prišiel o zamestnanie. Na pojednávaní dňa 29.10.2012 upresnil, že vyživovaciu povinnosť navrhuje znížiť u oboch detí s účinnosťou od 1.1.2010, a to u syna M. zo sumy 4000,- Sk na sumu 30,-eur mesačne a u syna S. zo sumy 4500,-Sk na sumu 30,-eur mesačne s odôvodnením, že od 7.5.2009 prišiel o prácu z dôvodu nadbytočnosti, pričom v súčasnosti je evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie a od 31.12.2009 je bez príjmu s výnimkou práce cez pracovnú agentúru I., a.s., kde pracoval polroka od októbra 2010 do februára 2011. Na ústnom pojednávaní konanom dňa 22.11.2012 navrhovateľ zmenil podaný návrh v tom smere, aby súd zrušil jeho vyživovaciu povinnosť voči synovi M. s účinnosťou od 1.9.2011 v celom rozsahu, a aby súd zároveň rozhodol o znížení výživného v zmysle pôvodne podaného návrhu. Súd zmenu návrhu v zmysle prednesu navrhovateľa uznesením č.k. 16P 75/2012 z 22.11.2012 v celom rozsahu pripustil. Náhradu trov konania nežiadal priznať.

Zástupkyňa odporcov v 1/ a 2/ rade s návrhom navrhovateľa o zníženie jeho vyživovacej povinnosti s účinnosťou od 1.1.2010 na oboch odporcov nesúhlasila, súhlasila len so zrušením vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporcovi v 1/ rade s účinnosťou od 1.9.2011. S návrhom na zníženie vyživovacej povinnosti navrhovateľa nesúhlasila z dôvodov, že navrhovateľ o prácu prišiel z dôvodu neospravedlnených absencií, čo vyplýva z Trestného rozkazu 3T 176/2011. K pomerom odporcov uviedla, že odporca v 1/ rade do augusta 2011 študoval riadne dennou formou na Vysoké škole chemicko-technologickej v Prahe, kde býval na internáte, v súvislosti s čím mal dosť vysoké výdavky. Vzhľadom k tomu, že odporca v 1/ rade od septembra 2011 začal študovať v 1. ročníku doktorantského štúdia, pričom začal byť aj poberateľom odmeny za výskum a následne sa i zamestnal, súhlasila so zrušením vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči nemu s účinnosťou od 1.9.2011. S návrhom navrhovateľa o zníženie vyživovacej povinnosti voči odporcovi v 2/ rade nesúhlasila s poukazom na

skutočnosť, že je v súčasnosti v treťom ročníku Technickej univerzity vo Zvolene, kde študuje dennou formou, nikde nepracuje a nemá žiadne príjmy z pracovnej činnosti, preto v tejto časti navrhla návrh navrhovateľa zamietnúť. Náhradu trov konania nežiadala priznať.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, listinnými dôkazmi pripojenými v spise 16P 75/2012, pripojenými spismi tun. súdu 2T 144/2012, 3T 176/2011, 7P 32/2008, 6C 45/2006 a zistil nasledovný skutkový stav:

Z pripojeného spisu tun. súdu 6C 45/2006 mal súd preukázané, že o vyživovacej povinnosti navrhovateľa vo vzťahu k odporcovi v 1. rade naposledy rozhodol súd rozsudkom č.k. 6C 45/2006-21 z 19.7.2006, ktorým bola vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporcovi v 1/ rade s účinnosťou od 1.4.2006 zvýšená na sumu 4000,- Sk. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 27.10.2006. Z odôvodnenia cit. rozhodnutia vyplýva, že navrhovateľ bol v tom čase zamestnaný v spoločnosti SKANSKA BS, a.s. Prievidza, pracovisko v Českej republike, kde dosahoval priemerný mesačný čistý zárobok vo výške 20.000,- Sk a boli mu vyplácané denné diéty vo výške 620,- Sk. Odporca v 1/ rade bol v tom čase už študentom VŠ chemicko-technologickkej v A., a to od septembra 2005. V tom čase si hradil odporca v 1. rade náklady s ubytovaním vo výške 1891,- Sk, stravné vo výške 6000,- Sk, náklady na dopravu 1600,- Sk, náklady so zakúpením študijnej literatúry 3900,- Sk a ďalšie.

Z pripojeného spisu tun. súdu 7P 32/2008 mal súd preukázané, že o vyživovacej povinnosti navrhovateľa vo vzťahu k odporcovi v 2/ rade bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom č.k. 7P 32/2008-43 z 19.11.2008, kedy bola vyživovacia povinnosť navrhovateľa vo vzťahu k odporcovi v 2/ rade s účinnosťou od 1.8.2008 zvýšená zo sumy 1400,- Sk na sumu 4500,- Sk. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 7.4.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 4CoP 12/2009-64 z 12.3.2009, a to dňa 7.4.2009. Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia súd zistil, že navrhovateľ bol v tom čase zamestnancom spoločnosti Z. BS, a.s. A., pričom dosahoval mesačný čistý zárobok 20.465,- Sk a boli mu vyplácané cestovné náhrady v priemernej výške 8375,- Kč mesačne, čo predstavovalo 9790,- Sk.

Z výsluchu navrhovateľa súd zistil, že v spoločnosti Z. BS a.s. s ním bol skončený pracovný pomer výpoveďou z dôvodu nadbytočnosti k X.X.XXXX. Následne sa išiel zaevidovať na úrad práce. Do decembra 2009 poberal dávku v nezamestnanosti vo výške približne 480,- eur. Od januára 2010 bol naďalej evidovaný na úrade práce ale bez príjmu. Následne od septembra 2010 išiel pracovať do ČR, kde podpísal pracovnú zmluvu s agentúrou I. a.s., pričom počas trvania tohto pracovného pomeru zostal PN približne 3 týždne, potom prácu vykonával do konca februára 2011, a následne túto prácu skončil, lebo mal zmluvu len na dobu určitú polroka. Nezistoval, či s ním zamestnávateľ chce predĺžiť tento pracovný pomer, pretože mal stále zdr. problémy a chodil na kontroly do nemocnice. Uvedol, že u uvedeného zamestnávateľ zarábala okolo 8000,- Kč mesačne v čistom, za ubytovanie hradil 3000,- Sk, hradil si tiež cestovné výdavky do zamestnania vo výške 500,- Kč mesačne, telefón v sume 500,- Kč, pričom mal i bežné výdavky na stravu a oblečenie a výdavky na zdr. starostlivosť 500,- Kč. Navrhovateľ ďalej uviedol, že v marci 2011 sa vrátil na Slovensko, kde následne nenašiel žiadnu prácu. Na úrade práce sa zaevidoval od 16.9.2011, evidovaný bol do 10.2.2012. Počas doby evidencie na úrade práce nevykonával žiadnu prácu ani nemal žiaden príjem. Uvedol, že žije s priateľkou, ktorá mu finančne pomáha hradiť náklady na bývanie, stravu a oblečenie. Od februára 2012 pobera starobný dôchodok vo výške 466,- eur, iné príjmy nemá. Býva v podnájme s priateľkou od marca 2011, kde hradia náklady s bývaním v celkovej výške 260,-eur. V roku 2010 bývali s priateľkou v prenajatom byte, kde platili celkové náklady za bývanie 211,- eur. Dňa 6.2.2010 sa im s priateľkou narodilo spoločné dieťa, a to maloletá Z. M., o ktorú sa spoločne starajú, na uvedenú dcéru nemá určenú vyživovaciu povinnosť. V roku 2010 mal výdavky na zdr. starostlivosť 200,- eur za rok lebo mal zlomenú panvu a opakovane bolesti kĺbu, v rokoch 2011,2012 mal výdavky na lieky od bolesti vo výške 15,- eur mesačne. V priebehu konania navrhovateľ tiež uviedol, že v spoločnosti I. C., a.s. zostal vo februári 2011 PN, pričom mal ísť na kontrolu 9.3.2011. Na kontrolu však už nešiel, pretože sa potreboval doma vyliečiť, preto sa rozhodol, že sa vráti na Slovensko, kde odišiel asi 1.3.2011. Uvedol, že uvedenému zamestnávateľovi nedal vedieť, že je PN, a že u neho končí s prácou. Tento pracovný pomer mal uzavretý najskôr na tri mesiace a potom mu to predĺžil uvedený zamestnávateľ o ďalšie tri mesiace, počas ktorých potom s ním následne skončil pracovný pomer. Navrhovateľ uviedol, že keď prišiel na Slovensko, k lekárovi nešiel, liečil sa sám

bylinkami, nakoľko predtým užíval dosť antibiotík, takto sa liečil asi polroka, k lekárovi však nechodil. Uviedol, že jeho ošetrojúcim lekárom v minulosti bol O. S. so sídlom v A., u ktorého bol naposledy asi v roku 2009, v súčasnosti má zdr. kartu u seba, so žiadnym lekárom nemá podpísanú zmluvu o poskytovaní zdr. starostlivosti, od marca 2010 u žiadneho lekára nebol. Uviedol, že pokiaľ pracoval v ČR pre I. C., a.s., žiadne náklady na ubytovanie neplatil, na predchádzajúcom pojednávaní sa pomýlil. Navrhovateľ uviedol, že výplatu z dedičstva vo výške 300.000,- Sk dostal v roku 2007 resp. 2008, peniaze vtedy použil na kúpu auta v hodnote 210.000,- Sk a na veci do domácnosti. Uviedol, že v roku 2006 si bral úver vo výške 700.000,- Sk na kúpu rodinného domu, ktorý kúpil na meno jeho priateľky F. G., keďže v máji 2009 prišiel o robotu a nemal úver z čoho splácať, dom zexekvovala banka v júni 2010. Navrhovateľ potvrdil, že v roku 2010 motorové vozidlo predal za sumu 1500,- eur, v súčasnosti nevlasťní žiaden hodnotnejší hnutelný ani nehnuteľný majetok.

Z výsluchu zástupkyne odporcov súd zistil, že odporca v 1/ rade do augusta 2011 študoval dennou formou na S. škole chemicko-technologickej v A., jednalo sa o 5-ročné štúdium. Počas štúdia mu posielala v priemere 300,- až 400,- eur mesačne v priebehu roka 2010, počas roka 2011 mu posielala okolo 250,-eur mesačne. Odporca v 1/ rade si hradil v tom čase poplatky za internát vo výške 3000,- Kč mesačne, okrem toho mal cestovné výdavky 600,- Kč na MHD a metro, poplatky na telefón 500,- Kč. V roku 2010 mal odporca v 1/ rade zdr. problémy, operovali mu koleno, brucho, výdavky na zdr. starostlivosť mal v tom období približne 300,- eur, bežné výdavky na zdr. starostlivosť mal v priemere 20,- eur mesačne. Od septembra 2011 začal odporca v 1/ rade študovať v 1. ročníku doktorantského štúdia, jedná sa o 4-ročné štúdium, prvý ročník chodil dennou formou, nebol nikde zamestnaný, chodil len do školy. V druhom ročníku sa od 1.10.2012 zamestnal, kde zarába okolo 7500,- Kč, tiež sa zaoberá výskumom, za čo dostáva odmenu vo výške 15.000,-Kč mesačne. Z výsluchu zástupkyne odporcov súd zistil, že odporca v 2/ rade v školskom roku 2012/2013 študuje v treťom ročníku S. školy technickej univerzity vo R., kde študuje dennou formou. Odporca v 2/ rade nikde nepracuje ani nemá žiadne príjmy z pracovnej činnosti. Býva doma, nie na internáte, každý deň dochádza do školy, s čím má cestovné výdavky 40,- eur týždenne. Také isté výdavky mal i v roku 2010. Stravuje sa doma, vo voľnom čase sa venuje lyžovaniu, korčuľovaniu. V roku 2011 mu pre účely štúdia zakupovala novú tlačiareň a nový notebook spolu v hodnote približne 1300,- eur. Z výsluchu zástupkyne odporcov, matky odporcov, súd zistil, že spolu s odporcom v 2. rade bývajú v trojizbovom byte, za ktorý hradí celkové poplatky vrátane inkasných poplatkov 200,- eur mesačne. Matka odporcov prevádzkuje živnosť, na základe čoho má príjem vo výške približne 500,-eur mesačne. Uviedla, že posledných 5 mesiacov má zdr. problémy v súvislosti s chrbticou, výdavky na zdr. starostlivosť sú u nej približne 50,- až 100,- eur mesačne. V roku 2010,2011 mala výdavky na zdr. starostlivosť približne 25-30,- eur mesačne, keďže berie pravidelne lieky na štítnu žľazu a astmu.

Z potvrdenia o štúdiu z 9.11.2011 mal súd preukázané, že v akademickom roku 2011/2012 bol odporca v 1/ rade študentom prvého ročníka doktorantského štúdia, a to prezenčnou formou štúdia. Z pracovnej zmluvy z 1.6.2012 mal súd preukázané, že odporca v 1. rade v uvedený deň uzavrel pracovnú zmluvu s S. školou chemicko-technologickou v A., v pracovnom zaradení ako odborný pracovník, na dobu určitú do 31.12.2012.

Z potvrdenia o štúdiu z 6.9.2011 mal súd preukázané, že odporca v 2/ rade je v akademickom roku 2011/2012 študentom 2. ročníka bakalárskeho študijného programu manažment a ekonomika lesných zdrojov a podnikov na H. univerzite vo R., dennou formou štúdia. Z potvrdenia o štúdiu z 12.9.2012 mal súd preukázané, že odporca v 2/ rade je v akademickom roku 2012/2013 študentom 3. ročníka bakalárskeho štúdia na H. univerzite vo R., dennou formou štúdia.

Z oznámenia od spoločnosti Z. SK, a.s. z 14.9.2012 mal súd preukázané, že navrhovateľ pracoval v ich spoločnosti od 14.4.2003 do 5.5.2009, pracovný pomer bol s ním rozviazaný z dôvodu organizačných zmien, nakoľko práce na uvedenom pracovisku skončili a nebola možnosť ďalšieho zamestnania v ich firme. Z potvrdenia od uvedeného zamestnávateľa súd zistil, že v roku 2008 u uvedeného zamestnávateľa navrhovateľ zarábal v priemere 26.431,40 Sk mesačne, za obdobie január až apríl 2009 mal priemerný mesačný zárobok 750,32 eur a v mesiaci máj 2009 mu bolo vyplatené odstupné vo výške 4445,40 eur. Z potvrdenia ÚPSVaR z 18.7.2012 mal súd preukázané, že navrhovateľ je vedený ako uchádzač o zamestnanie od 16.9.2011 a evidencia k uvedenému dňu trvala. Z potvrdenia ÚPSVaR z 4.9.2012 mal súd preukázané, že navrhovateľ bol evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie do 10.2.2012. Z oznámenia od ÚPSVaR z 23.7.2012 mal súd preukázané, že navrhovateľovi nie je vyplácaná dávka v hmotnej núdzi ani príspevky k dávke ani iné sociálne dávky.

Z trestného rozkazu spis. zn. 3T 176/2011-93 z 13.9.2011 mal súd preukázané, že uvedeným trestným rozkazom bol navrhovateľ uznaný za vinného, že sa v období od 1.7.2009 do 13.9.2011 vyhýbal plneniu vyživovacej povinnosti voči odporcom v 1/ a 2/ rade, a to tým, že nemal vážny záujem o prácu, o prácu prišiel z dôvodu neospravedlnených absencií, nezaevidoval sa na ÚPSVaR a nepožiadaval o sprostredkovanie práce, s výnimkou obdobia od 6.5.2009 do 12.10.2010, čím zostal dlhovať na syna M. výživné 1327,76 eur a na syna S. 1959,95 eur, s výnimkou uhradeného výživného vo výške 562,78 eur, čím spáchal prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona, za čo bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní dvanásť mesiacov, výkon ktorého sa mu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Uvedený trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 18.10.2011.

Z pripojeného spisu tun. súdu 2T 134/2012 súd zistil, že v uvedenom konaní bol dňa 23.7.2012 vydaný trestný rozkaz, v zmysle ktorého bol navrhovateľ uznaný za vinného, že v období od 19.10.2011 do 23.7.2012 úmyselne neplnil vyživovacu povinnosť voči synovi Šimonovi, t.j. odporcovi v 2/ rade, a to napriek tomu, že je od 16.9.2011 evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, práca mu nebola sprostredkovaná, ale v ponuke boli voľné akékoľvek pracovné miesta každý deň, o ktoré sa mohol uchádzať, pričom nie je posudzovaný ako občan v hmotnej núdzi a nie je mu vyplácaná dávka v hmotnej núdzi, pretože o ne nepožiadaval, čím ostal dlhovať G. M. sumu na výživnom vo výške 1344,35 eur a uvedeného konania sa dopustil, hoci bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza 3T 176/2011-93 z 13.9.2011, čím spáchal prečin zanedbania povinnej výživy a bol odsúdený k trestu odňatia slobody 12 mesiacov nepodmienečne. Uvedený trestný rozkaz nenadobudol právoplatnosť, keďže navrhovateľ podal proti nemu odpor v podaní doručenom súdu 24.8.2012. Vec doposiaľ nie je skončená.

Z oznámenia od ÚPSVaR Prievidza z 20.4.2012 mal súd preukázané, že navrhovateľ bol evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie od 6.5.2009 do 2.11.2010, pričom od 3.11.2010 bol vyradený pre nespokojnosť a v nasledujúcom období bol evidovaný od 16.9.2011 a evidencia ku dňu vystavenia oznámenia trvala. Z uvedenej správy ďalej vyplýva, že na úrade práce sú v ponuke akékoľvek voľné pracovné miesta každý deň a teda boli aj v uvádzanom období. Z rozhodnutia ÚPSVaR Prievidza z 15.11.2010 mal súd preukázané, že navrhovateľ bol dňom 3.11.2010 vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie na dobu troch mesiacov s tým, že bude zaradený do evidencie na základe osobného podania písomnej žiadosti a vyradený bol z dôvodu, že nespokojnosť s uvedeným úradom, keďže dňa 3.11.2010 sa nedostavil na kontakt. Z oznámenia od Sociálnej poisťovne z 28.6.2011 mal súd preukázané, že navrhovateľ poberal v období od 6.5.2009 do 5.11.2009 dávku v nezamestnanosti, a to v priemere 466,83 eur mesačne.

Z oznámenia od spoločnosti I. C., a.s. so sídlom v A. / č.l.66 / spisu mal súd preukázané, že navrhovateľ bol zamestnancom uvedenej spoločnosti od 13.10.2010 do 24.3.2011, pričom ubytovaný bol na ubytovni a náklady za ubytovanie znášal zamestnávateľ, čiže navrhovateľ za ubytovanie neplatil. Dôvodom ukončenia pracovného pomeru boli absencie, vyživovacu povinnosť navrhovateľ nenahlásil. Zo mzdových listov navrhovateľa od uvedeného zamestnávateľa za roky 2010 a 2011 mal súd preukázané, že v mesiacoch november 2010 až február 2011 navrhovateľ zarábala v priemere 7294,50 Kč mesačne v čistom, pričom PN bol v období od 25.10.2010 do 3.11.2010 a následne od 28.2.2011 do 8.3.2011, pričom v období od 9.3.2011 do 21.3.2011 mu uvedený zamestnávateľ vykazoval neospravedlnené absencie. Z oznámenia od spoločnosti I. C., a.s. z 15.11.2012 mal súd preukázané, že navrhovateľ mal u nich uzavretý pracovný pomer na dobu určitú. Zamestnancom ich spoločnosti bol od 13.10.2010 do 24.3.2011. V prípade, že by si riadne plnil svoje pracovné povinnosti, mohol byť naďalej zamestnaný v ich spoločnosti. Z rozhodnutia o dočasnej pracovnej neschopnosti z 28.2.2011 mal súd preukázané, že navrhovateľ bol neschopný práce od 28.2.2011, pričom kontrolu mal určenú na deň 9.3.2011.

Z rodného listu z 11.2.2010 mal súd preukázané, že dňa 6.2.2010 sa narodila maloletá Z. M., pričom otcom dieťaťa je navrhovateľ.

Z potvrdení o podaní daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za roky 2009 až 2011 mal súd preukázané, že matka odporcov podala za rok 2011 daňové priznanie, kde uviedla ako základ dane 3000,79 eur, za rok 2010 základ dane 2121,39 eur, za rok 2009 základ dane 3292,54 eur.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v platnom znení, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena, alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 62 ods. 2,3 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v platnom znení, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 5 cit. zákona, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 veta prvá a druhá cit. zákona, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 163 ods. 1,2 O.s.p. v platnom znení, rozsudok odsudzujúci na plnenie v budúcnosti zročných dávok alebo na plnenie v splátkach možno na návrh zmeniť, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov. (2) Rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Po zhodnotení zisteného vyššie uvedeného skutkového stavu v zmysle citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa bol opodstatnený len sčasti. Navrhovateľ sa v tomto konaní po pripustení zmeny návrhu domáhal zníženia jeho vyživovacej povinnosti voči odporcom v 1/ a 2/ rade, počnúc dňom 1.1.2010 u oboch odporcov na sumu 30,- eur mesačne a s účinnosťou od 1.9.2011 i zrušenia vyživovacej povinnosti vo vzťahu k odporcovi v 1/ rade v celom rozsahu. Z citovaného ustanovenia § 163 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že rozsudok odsudzujúci na plnenie v budúcnosti zročných dávok alebo na plnenie v splátkach možno na návrh zmeniť, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok, zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov. Z citovaného ustanovenia teda možno vyvodiť, že i v danom prípade je prípustný návrh navrhovateľa o zníženie jeho vyživovacej povinnosti, a to i za spätné obdobie, a to od 1.1.2010 a o zrušenie jeho vyživovacej povinnosti so spätnou účinnosťou od 1.9.2011.

V súvislosti s uplatneným nárokom navrhovateľa je však potrebné uviesť, že z výsledkov vykonaného dokazovania v uvedenej veci nesporne vyplýva, že po tom, čo bol s navrhovateľom zo strany zamestnávateľa Z. SK, a.s. skončený pracovný pomer z dôvodu nadbytočnosti, a to ku dňu 5.5.2009, navrhovateľovi bolo vyplatené odstupné vo výške 4445,40 eur v máji 2009, pričom v období od 6.5.2009 do 5.11.2009 poberal dávku v nezamestnanosti, v priemere 466,83 eur mesačne, pričom bol evidovaný na úrade práce od 6.5.2009 do 2.11.2010, pričom s účinnosťou od 3.11.2010 bol vyradený pre nespôsobnosť. I keď bol navrhovateľ v priebehu roka 2010 do 12.10.2010 bez pravidelného príjmu, vzhľadom k tomu, že mu bolo z predchádzajúceho zamestnania vyplatené odstupné, súd mal za to, že návrh navrhovateľa o zníženie jeho vyživovacej povinnosti od 1.1.2010 bol podaný nedôvodne. V nasledujúcom období od 13.10.2010 sa zamestnal v spoločnosti Edymax Holding, a.s., kde zarábala v priemere 7294,50 Kč mesačne v čistom, pričom keďže počas trvania uvedeného pracovného pomeru si nehradil žiadne výdavky v súvislosti s ubytovaním a mal bežné výdavky len na stravu, oblečenie, zdr. starostlivosť a pod. súd má za to, že bolo v jeho schopnostiach platiť naposledy súdom určené výživné na odporcov. Keďže v nasledujúcom období z dôvodu neospravedlnených absencií v zamestnaní, bol s navrhovateľom okamžite skončený pracovný pomer k 24.3.2011, možno z uvedeného vyvodiť, že navrhovateľ svojím nezodpovedným prístupom prišiel o uvedené zamestnanie, keďže z vyjadrenia od uvedeného zamestnávateľa, spoločnosti I. C., a.s. z 15.11.2012 vyplýva, že navrhovateľ mohol byť zamestnancom ich spoločnosti naďalej v prípade, ak by si bol riadne plnil svoje pracovné povinnosti.

Z uvedeného potom vyplýva, že navrhovateľ sa svojím nezodpovedným prístupom pripravil o možnosť ďalšieho zamestnania u uvedeného zamestnávateľa, preto súd pri posudzovaní ďalšieho obdobia vychádzal u navrhovateľa zo zásady potenciality príjmov, t.j. že by bol, nebyť jeho nezodpovedného konania, dosahoval naďalej minimálne taký príjem, ako dosahoval u uvedeného zamestnávateľa. V súvislosti s príjmami odporcu v roku 2010 súd udáva, že podľa vyjadrení navrhovateľa v uvedenom roku predal i svoje motorové vozidlo za sumu 1500,- eur, z čoho mal teda ďalší príjem. V nasledujúcom období po návrate na územie SR od marca 2011 sa navrhovateľ nezaevidoval na úrade práce, nepožiadaval o dávku v hmotnej núdzi, čím sa pripravil o možnosť získať prípadné ďalšie zamestnanie, a teda i o príjem z pracovnej činnosti, resp. z titulu dávok v hmotnej núdzi, preto i z uvedeného dôvodu súd považoval jeho návrh o zníženie vyživovacej povinnosti za nedôvodný. Na úrad práce sa zaevidoval až s účinnosťou od 16.9.2011, nepožiadaval však o dávky v hmotnej núdzi, pričom s účinnosťou od februára 2012 je poberateľom starobného dôchodku podľa vlastného udania vo výške 466,- eur. Vzhľadom na všetko uvedené súd dospel k záveru, že v posudzovanom čase súdom určená vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporcovi v 1/ rade vo výške 4000,- Sk, čo predstavuje v prepočte 132,77 eur a vo vzťahu k odporcovi v 2/ rade vo výške 4500,- Sk, čo predstavuje v prepočte 149,37 eur, bola primeraná, a preto súd jeho návrh o zníženie jeho vyživovacej povinnosti v celom rozsahu zamietol.

Vzhľadom k tomu, že odporca v 1/ rade ukončil štúdium na Vysokej škole chemicko-technologickej v A. a od septembra 2011 v akademickom roku 2011/2012 je už študentom prvého ročníka doktorantského štúdia, počas ktorej doby sa i zamestnal a poberal i odmenu ako odborný pracovník, súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa o zrušenie jeho vyživovacej povinnosti vo vzťahu k odporcovi v 1/ rade s účinnosťou od 1.9.2011 je dôvodný, preto v tejto časti podanému návrhu ako opodstatnenému vyhovel.

Vzhľadom k tomu, že odporca v 2/ rade je v akademickom roku 2012/2013 naďalej študentom 3. ročníka bakalárskeho štúdia na H. univerzite vo R., pričom študuje dennou formou štúdia, nie je zamestnaný a nepoberá žiaden príjem, súd dospel k záveru, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči nemu naďalej trvá. Doposiaľ určené výživné vo výške 4500,- Sk, čo predstavuje v prepočte 149,37 eur považuje súd, vzhľadom na výdavky, ktoré odporca v 2/ rade v súčasnosti má, i s prihliadnutím k tomu, že mu súd zrušil vyž. povinnosť k odporcovi v 1. rade, za primerané, a preto návrh navrhovateľa o zníženie vyživovacej povinnosti vo vzťahu k nemu zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd Trenčín, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 odst.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 odst.1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.